

Biên soạn: Lý Dục Tú – Giả Tồn Nhân
Chuyển ngữ: Nhóm Tịnh Nghiệp

Đạo làm con

NHÀ XUẤT BẢN PHƯƠNG ĐÔNG

Đạo
lâm
con,
thành
nhân
đay

Trước
hiếu
thuận,
sau
cần
tín
:

Không giữ bản quyền
Hoan nghênh phổ biến

ĐẠO LÀM CON

Biên soạn: Lý Dục Tú - Giả Tồn Nhân
Chuyển ngữ: Nhóm Tịnh Nghiệp

Đạo làm con

Hiếu & Đạo 4

NHÀ XUẤT BẢN PHƯƠNG ĐÔNG

Mục lục

Lời giới thiệu.....	5
Phần 1: CHÁNH VĂN.....	9
Phần 2: GIẢI THÍCH.....	24
Phần tựa.....	25
Chương 1: Con hiếu thảo.....	27
Chương 2: Anh em thuận.....	36
Chương 3: Sống cẩn thận.....	43
Chương 4: Sống uy tín.....	52
Chương 5: Thương mọi người.....	60
Chương 6: Kết bạn tốt.....	70
Chương 7: Học tập thêm.....	72

Lời giới thiệu

“Đạo làm con” (Hán Việt: *Đệ tử quy*) tên gốc là “Huấn môn văn”, do một vị tú tài tên Lý Dục Tú ở vào thời vua Khang Hy triều nhà Thanh bên Trung Quốc biên soạn thành. Nội dung của “Đạo làm con” được diễn giải theo câu số 6 chương Học Nhi của Luận Ngữ: “Học trò, trên thì hiếu thảo cha mẹ, dưới hòa thuận anh em, cẩn thận và uy tín trong cuộc sống, yêu thương mọi người, kết giao bạn bè tốt, có thêm thời gian và sức lực thì nên học tập thêm”. “Đạo làm con” được soạn theo thể mỗi câu 3 chữ, 2 câu hợp thành một âm vận. Toàn tác phẩm chia thành 7 chương, trình bày cụ thể lễ nghĩa và quy tắc về hành vi ứng xử cần có của một người con lúc ở nhà, khi ra ngoài, lúc quan hệ giao tiếp đối xử với người khác và khi tìm tòi học hỏi, đặc biệt nhấn mạnh giáo dục trong gia đình và giáo dục ngoài xã hội.

Về sau, cũng dưới triều nhà Thanh, Giả Tồn Nhân biên tập lại và đổi tên là “Đệ tử quy” (tạm dịch: *Đạo làm con*). Đây là quyển sách quý dùng để giáo dục và bồi dưỡng trẻ

em những đức tính tốt đẹp, lòng chân thành trong việc đối xử với mọi người và trong công việc [học tập], dạy các em làm tròn nghĩa vụ và bổn phận của một người con, đồng thời khuyến cáo các em tránh xa những tư tưởng, hành vi xấu xa sai trái, góp phần xây dựng một nền nếp gia đình tốt trong xã hội.

Nhận thấy giá trị thiết thực của tác phẩm, chúng tôi mạo muội chuyển ngữ sang tiếng Việt nhằm giúp cho các bậc phụ huynh có thêm tài liệu để hướng dẫn, dạy dỗ, bồi dưỡng các em trong cuộc sống gia đình và xã hội. Nội dung chuyển ngữ và hình ảnh sử dụng trong tập sách nhỏ này được dựa theo bản Độ tử quy bằng tranh. Tập sách được chia thành hai phần chính:

Phần 1: Chánh văn. Đây là phần tổng hợp những điều hay lẽ phải cần phải học tập và rèn luyện. Phần này nên học thuộc lòng để ghi nhớ những lời dạy bảo mà cố gắng thực hiện.

Phần 2: Giải thích. Đây là phần giải thích chánh văn, giúp các em hiểu rõ hơn về những điều được đề cập trong

chánh văn. Khi đã thuộc lòng chánh văn, các em sẽ hiểu sâu sắc và thực hành có hiệu quả hơn.

Trong tập sách nhỏ này chúng tôi có sử dụng phần giải thích thêm để làm rõ ý nghĩa của câu văn hoặc từ ngữ. Phần giải thích này được đặt trong dấu móc vuông [].

Trong quá trình chuyển ngữ, do trình độ kiến thức còn nhiều hạn chế, có thể không tránh được những thiếu sót, kính mong Quý phụ huynh và Quý độc giả hoan hỷ góp ý để lần tái bản được hoàn chỉnh hơn. Mọi thư từ góp ý vui lòng gửi về hộp thư: tinhnghiep@hotmail.com

Chân thành cảm ơn!

Nhóm Tịnh Nghiệp kính ghi.

PHẦN 1

CHÁNH VĂN

PHẦN TỰA

**Đạo làm con, thánh nhân dạy
Trước hiếu thuận, sau cần tín
Thương mọi người, kết bạn tốt
Lại nỗ lực, học tập thêm.**

CON HIẾU THẢO

**Cha mẹ gọi, trả lời ngay
Cha mẹ sai, không biếng trễ.**

**Cha mẹ dạy, nghe theo làm
Cha mẹ trách, vui nhận lỗi.**

**Đông ủ ấm, hạ quạt mát
Sáng thăm hỏi, tối báo an.**

**Đi phải thưa, về phải trình
Sống, làm việc, theo nguyên tắc.**

**Việc dù nhỏ, chớ tự làm
Tự tiện làm, lỗi đạo con.**

**Vật dù nhỏ, không tự lấy
Nếu tự lấy, cha mẹ buồn.**

**Cha mẹ thích, tận lực làm
Cha mẹ chê, mau trừ bỏ.**

**Thân đau bệnh, cha mẹ lo
Đạo đức kém, cha mẹ thẹn.**

**Cha mẹ thương, dễ hiếu thuận
Cha mẹ ghét, hiếu vẫn tròn.**

**Cha mẹ lỗi, khuyên sửa đổi
Mặt tươi vui, lời êm dịu.**

**Khuyên không được, vẫn tìm cách
Đến phải khóc, đánh không than.**

**Cha mẹ bệnh, nếm thuốc trước
Ngày đêm chăm, không rời khỏi.**

**Tang ba năm, ơn thường nhớ
Sống tiết độ, rượu thịt không.**

**Tang theo lễ, cúng chí thành
Đôi người mất, như lúc còn.**

ANH EM THUẬN

**Anh thương em, em kính anh
Anh em hòa, hiếu thảo sanh.**

**Tiền xem nhẹ, không sanh oán
Lời nhịn nhường, oán tự tan.**

**Lúc uống ăn, đi hoặc ngồi
Người lớn trước, người nhỏ sau.**

**Người lớn gọi, giúp gọi mau
Không người nào, mình giúp trước.**

**Gọi người lớn, không gọi tên
Với người lớn, chớ khoe tài.**

**Gặp người lớn, nhanh đến chào
Người chưa hỏi, kính đứng sau.**

**Nên xuống ngựa, phải xuống xe
Hỏi chào xong, trăm bước tiến.**

**Người lớn đứng, trẻ chớ ngồi
Đợi người ngồi, bảo ngồi theo.**

**Với người lớn, nói vừa nghe
Nói quá nhỏ, không nên nghe.**

**Tiến phải nhanh, lùi phải chậm
Hỏi mới nói, chớ láo liên.**

**Kính chú bác, giống mẹ cha
Anh chị họ, tựa ruột rà.**

SỐNG CẦN THẬN

**Nên dậy sớm, chớ thức khuya
Kẻ già rồi, ngồi tiếc nuối.**

**Sáng rửa mặt, lại đánh răng
Vệ sinh xong, tay rửa sạch.**

**Mũ đội ngay, áo gài kỹ
Mang giày vớ, buộc chặt dây.**

**Mũ và áo, để đúng nơi
Không vút bậy, kéo bản dơ.**

**Quần áo sạch, chớ xa hoa
Hợp bản thân, tùy hoàn cảnh.**

Ăn với uống, đừng kén chọn

Ăn vừa no, nhiều quá mệt.

Tuổi còn nhỏ, chớ rượu bia

Uống say rồi, xấu nọ kia.

Đi thong thả, đứng thẳng ngay

Lúc vái chào, thành tâm kính.

Không đập ngạch, không dựa nghiêng

Không ngồi duỗi, không rung đùi.

Vén nhẹ màn, không gây tiếng

Chỗ quanh góc, tránh đừng va.

Bưng vật rộng, giống vật đầy

Vào phòng trống, giống có người.

Đừng làm gấp, gấp dễ sai

Không ngại khó, chớ qua loa.

**Chỗ tranh cãi, chớ lân la
Chuyện tà mị, chớ hỏi qua.**

**Sắp vào nhà, hỏi có ai
Bước vào phòng, phải lên tiếng.**

**Nếu người hỏi, thì xưng tên
Không nói “Tôi”, vậy chẳng rõ.**

**Dùng đồ người, phải hỏi trước
Nếu không hỏi, giống trộm thôi.**

**Mượn đồ dùng, hoàn đúng hẹn
Sau mượn nữa, rất dễ dàng.**

SÓNG UY TÍN

**Khi nói chuyện, tín làm đầu
Lừa và dối, chẳng nên đâu.**

**Nói nhiều lời, không bằng ít
Nói thật thà, không nịnh hót.**

**Lời xảo trá, tiếng tục thô
Thói côn đồ, đều phải bỏ.**

**Biết chưa rõ, chớ vội nêu
Hiểu chưa tường, đừng vội nói.**

**Việc không đúng, chớ nhận bừa
Nếu nhận rồi, liền khó xử.**

**Lúc nói chuyện, chậm rõ ràng
Không hấp tấp, tránh mơ hồ.**

**Người nói đúng, kẻ nói sai
Chớ thầy lay, vào can dự.**

**Thấy người tốt, học theo ngay
Dù kém xa, dần theo kịp.**

**Thấy người xấu, nhìn lại mình
Có liền sửa, không thì tránh.**

**Đức với tài, làm và học
Không bằng người, tự cố lên.**

**Việc áo quần, cùng ăn uống
Có thua người, cũng không buồn.**

**Chê vội giận, khen liền vui
Bạn xấu tìm, bạn tốt lui.**

**Nghe khen sợ, chê lại mừng
Nhiều bạn tốt, đến chơi chung.**

**Vô ý phạm, gọi là sai
Cố tình làm, thành ra ác.**

**Sai chịu sửa, dần liền hết
Cố giấu che, càng thêm nặng.**

THƯƠNG MỌI NGƯỜI

Hễ là người, đều thương yêu
Chung bầu trời, cùng quả đất.

Đức hạnh cao, danh tự cao
Người ta trọng, không do tướng.

Người tài cao, danh vọng lớn
Mọi người phục, chẳng vì khoác.

Giúp được người, đừng ích kỷ
Người khác giỏi, chớ tị hiềm.

Giàu không nịnh, nghèo chớ chê
Cũ đừng chán, mới không mê.

Người đang bận, chớ quấy rầy
Người không an, đừng phiền nhiễu.

**Khuyết điểm người, đừng xoi mói
Chuyện riêng tư, tuyệt không nói.**

**Khen làm lành, là điều tốt
Người ta biết, cố gắng thêm.**

**Nói xấu người, là việc xấu
Người ta ghét, họa tránh đâu.**

**Cùng khuyên thiện, rèn đạo đức
Lỗi không khuyên, đôi bên thiệt.**

**Nhận và cho, phân biệt rõ
Thà cho nhiều, nhận ít thôi.**

**Nhờ vả người, tự hỏi trước
Mình không muốn, chớ buộc người.**

**Ơn phải báo, oán nên quên
Oán cho qua, ơn nhớ mãi.**

Với người làm, phải đoan nghiêm
Tuy đoan nghiêm, nhưng hiền hòa.

Cậy quyền thế, tâm không phục
Dùng đạo lý, họ phục ngay.

KẾT BẠN TỐT

Đều là người, có tốt xấu
Phàm phu nhiều, người hiền hiếm.

Người nhân đức, mọi người kính
Nói chân thật, không xu nịnh.

Được thân cận, lợi vô cùng
Đức tốt tăng, lỗi giảm dần.

Không chịu gàn, nhiều điều hại
Tiểu nhân đến, trăm sự bại.

HỌC TẬP THÊM

**Không thực hành, chỉ lý thuyết
Thành nói suông, sao nên người?**

**Chỉ thực hành, không lý thuyết
Theo ý riêng, sai nào biết.**

**Khi đọc sách, phải tập trung
Tâm mắt miệng, chớ buông lung.**

**Đọc sách nào, đọc cho xong
Đừng để lòng, tìm sách khác.**

**Thời gian dài, lại cố gắng
Trình độ có, khó cũng thông.**

**Có vấn đề, liền ghi xuống
Gặp người hỏi, hiểu thông luôn.**

**Phòng phải yên, tường giữ sạch
Bàn ghế gọn, bút mực ngay.**

**Thổi mực nghiêng, tâm không chánh
Chữ viết lệch, tâm chẳng yên.**

**Xếp sách vở, để đúng nơi
Đọc xong rồi, xếp chỗ cũ.**

**Có việc gấp, cất cẩn thận
Sách hư rách, dán sửa ngay.**

**Sách nhắm nhí, chẳng nên xem
Hại thông minh, hư tâm chí.**

**Đừng nóng vội, chớ thôi lui
Thánh hiền nhân, dần sẽ đạt.**

PHẦN 2

GIẢI THÍCH

Phần Tựa

Đạo làm con, thánh nhân dạy

Quyển sách “Đạo làm con” này được dựa theo những lời dạy của Đức Khổng Tử mà soạn thành những quy tắc trong cuộc sống.

Trước hiếu thuận, sau cẩn tín

Trước hết là trong cuộc sống hàng ngày thì phải hiếu thuận với cha mẹ, thương yêu anh chị em trong nhà. Sau đó là tất cả mọi hành vi, ăn nói trong cuộc sống thì đều phải chú ý cẩn thận, phải có uy tín.

Thương mọi người, kết bạn tốt

Khi tiếp xúc với mọi người thì phải bình đẳng thương yêu, lại còn phải luôn làm bạn với người có đạo đức tốt để học tập.

Lại nỗ lực, học tập thêm.

Những điều này đều là những việc quan trọng nhất trong cuộc sống mà chúng ta phải làm cho được. Sau khi đã làm được rồi, nếu còn có thêm thời gian và sức lực thì nên nỗ lực học tập thêm những kiến thức nghề nghiệp có ích khác.

Chương 1: Con hiếu thảo

Cha mẹ gọi, trả lời ngay
Cha mẹ sai, không biếng trễ.

Cha mẹ gọi thì phải lập tức trả lời, không được chần chờ hồi lâu [mới trả lời]. Cha mẹ bảo làm việc gì thì phải đi làm liền, không được chần chừ hoặc làm biếng mà từ chối làm.

Cha mẹ dạy, nghe theo làm
Cha mẹ trách, vui nhận lỗi.

Cha mẹ dạy bảo chúng ta điều hay lẽ phải ở đời là vì muốn tốt cho chúng ta, nên phải cung kính nghe lời. Khi làm sai việc gì mà bị cha mẹ quở trách, chỉ bảo thì phải nên nghe theo chớ không được cãi bướng làm cho cha mẹ nổi giận hoặc đau lòng.

Đông ủ ấm, hạ quạt mát

Phụng dưỡng cha mẹ thì phải hết lòng chăm sóc. Trong truyện Nhị Thập Tứ Hiếu có cậu bé 9 tuổi Hoàng Hương vì để cho cha ngủ ngon giấc mà vào mùa đông lạnh thì ủ ấm mền gối cho cha, mùa hè nóng thì quạt mát giường chiếu trước khi cha ngủ, thật đáng để chúng ta học tập.

Sáng thăm hỏi, tối báo an.

Mỗi buổi sáng sau khi thức dậy thì phải đến chào cha mẹ trước và hỏi han sức khỏe cha mẹ. Chiều tối sau khi về đến nhà thì phải đem việc làm trong ngày nói cho cha mẹ hay, báo cho cha mẹ biết mọi việc đều bình an để cho cha mẹ an lòng.

Đi phải thưa, về phải trình

Khi ra khỏi nhà, phải báo cha mẹ biết là đi đâu, khi về nhà thì cũng phải đích thân báo cha mẹ là đã về nhà để cha mẹ biết mà an tâm.

Sống, làm việc, theo nguyên tắc.

Trong cuộc sống sinh hoạt thường ngày phải phù hợp với lễ thường, làm việc ngủ nghỉ phải có nguyên tắc, không được tự tiện thay đổi để tránh làm cha mẹ nghi ngại âu lo.

**Việc dù nhỏ, chớ tự làm
Tự tiện làm, lỗi đạo con.**

Có những việc tuy nhỏ nhưng cũng không được tự tiện làm mà không báo cho cha mẹ biết. Nếu do việc tự ý làm mà gây ra sai sót để cho cha mẹ lo lắng thì lại là hành vi bất hiếu, không đúng với bổn phận làm con.

**Vật dù nhỏ, không tự lấy
Nếu tự lấy, cha mẹ buồn.**

Đồ đạc người khác dù nhỏ cũng không được lấy cất giấu làm của riêng mình. Nếu lấy cất giấu làm của riêng thì thật là mất phẩm cách đạo đức, cha mẹ biết được sẽ rất đau lòng.

**Cha mẹ thích,
tận lực làm
Cha mẹ chê,
mau trừ bỏ.**

Những thứ mà cha mẹ yêu thích thì phải tận lực đi làm, còn những thứ mà cha mẹ không ưa thì phải để tâm cần thận bỏ đi.

**Thân đau bệnh,
cha mẹ lo
Đạo đức kém,
cha mẹ thẹn.**

Phải biết quý trọng sức khỏe của mình, không được sơ suất để thân thể mình bị tổn thương, làm cha mẹ lo lắng. Phải chú trọng rèn luyện phẩm chất đạo đức, không được làm những việc trái đạo đức làm cha mẹ xấu hổ.

Cha mẹ thương, dễ hiếu thuận
Cha mẹ ghét, hiếu vẫn tròn.

Khi cha mẹ đang thương yêu mình thì việc hiếu thuận với cha mẹ là việc rất dễ làm; còn khi cha mẹ đang giận hoặc quá nghiêm khắc với mình thì cũng vẫn phải hiếu thuận như lúc được thương yêu. Không những thế mà còn phải tự xét lại mình để hiểu được ý tứ của cha mẹ, cố gắng sửa chữa và càng làm cho tốt hơn. Hành vi hiếu thuận như vậy mới là đáng quý.

**Cha mẹ lỗi,
khuyên sửa đổi
Mặt tươi vui,
lời êm dịu.**

**Khuyên không được,
vẫn tìm cách
Đến phải khóc,
đánh không than.**

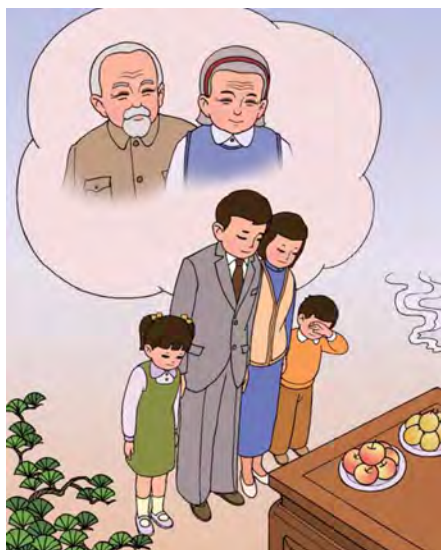
Khi cha mẹ mắc phải sai lầm thì phải nên cẩn thận khuyên giải để cha mẹ biết mà sửa đổi. Lúc khuyên giải thì phải có thái độ thành khẩn, lời nói phải nhẹ nhàng dễ nghe, vẻ mặt ôn hòa.

Nếu cha mẹ không chịu nghe theo lời khuyên giải thì phải nhẫn nại chờ đợi, khi gặp cơ hội thích hợp, đương lúc tinh thần cha mẹ thoải mái hoặc vui vẻ thì lại tiếp tục khuyên lơn. Nếu cha mẹ vẫn không chịu nghe theo, thậm chí còn nổi giận thì lúc này vừa rung rức khóc vừa khẩn thiết cầu xin cha mẹ sửa chữa sai lầm, dù có bị đánh mắng cũng không trách không phiền. Đây chính là không để cha mẹ bị rơi vào chỗ bất nghĩa, sai lại thêm sai [đến thành sai lớn].

**Cha mẹ bệnh,
nằm thuốc trước
Ngày đêm chăm,
không rời khỏi.**

Khi cha mẹ đau bệnh thì con cái phải hết lòng hết sức chăm sóc. Khi bệnh tình trầm trọng thì lại càng phải ngày đêm túc trực chăm nom, một phút cũng không được rời.

**Tang ba năm,
ơn thường nhớ
Sống tiết độ,
rượu thịt không.**

**Tang theo lễ,
cúng chí thành
Đối người mất,
như lúc còn.**

Trong thời gian chịu tang sau khi cha mẹ qua đời (phong tục xưa là 3 năm), phải luôn tưởng nhớ đến công ơn nuôi dưỡng, dạy dỗ của cha mẹ. Thói quen sinh hoạt thường ngày của bản thân phải điều chỉnh, thay đổi, không được thèm muốn hưởng thụ cá nhân, nên kiêng cử rượu thịt.

Tổ chức đám tang cha mẹ cần phải phù hợp lễ nghĩa, không được qua loa cho xong chuyện, cũng không được khoa trương lãng phí chỉ vì sĩ diện hão. Đó mới chính là hiếu thảo thật sự.

Lúc cúng tế cha mẹ đã qua đời thì phải thành tâm thành ý, cung kính như lúc cha mẹ vẫn còn sống vậy.

Chương 2: Anh em thuận

**Anh thương em,
em kính anh
Anh em hòa,
hiếu thảo sanh.**

Thân làm anh chị phải thương yêu các em; phận làm em thì phải biết kính trọng anh chị. Anh chị em có hòa thuận với nhau thì cả nhà mới vui vẻ, cha mẹ mới vui lòng, hiếu thảo chính là ở điểm này vậy.

**Tiền xem nhệ,
không sanh oán
Lời nhịn nhường,
oán tự tan.**

Đối xử với mọi người thì đừng tính toán hơn thua, [nếu tính toán hơn thua] sẽ dễ sanh ra xích mích, oán hận. Ăn nói thì luôn bao dung nhường nhịn,

nói lời tốt hay, không nói lời độc ác và làm chủ lời nói thì những việc không đáng nẩy sinh xung đột hay oán cừ sẽ không thể xảy ra.

**Lúc uống ăn,
đi hoặc ngồi
Người lớn trước,
người nhỏ sau.**

Giáo dục lối sống tốt đẹp phải bắt đầu bồi dưỡng từ lúc nhỏ, từ trong ăn uống đến dáng đi tướng ngồi đều phải lễ phép lịch sự, lớn nhỏ phải có tôn ti trật tự, kính nhường người lớn tuổi, rồi mới tới người nhỏ tuổi hơn.

**Người lớn gọi,
giúp gọi mau
Không người nào,
mình giúp trước.**

Người lớn có việc cần gọi ai đó thì nên gọi giúp, nếu người đó không có mặt thì nên chủ động đi tìm hiểu xem mình có thể làm giúp được việc gì không, nếu không giúp được thì nên đi chuyên lời giùm.

**Gọi người lớn,
không gọi tên
Với người lớn,
chớ khoe tài.**

Xung hô với người lớn thì không được gọi thẳng tên họ. Ở trước mặt người lớn thì phải lịch sự lễ phép, không được khoe khoang tài năng của bản thân mình.

**Gặp người lớn,
nhanh đến chào
Người chưa hỏi,
kính đứng sau.**

**Nên xuống ngựa,
phải xuống xe
Hỏi chào xong,
trăm bước tiến.**

Khi đi trên đường mà gặp người lớn thì phải chào hỏi trước. Khi người lớn đã [nói chuyện] xong với mình thì cung kính lùi ra sau, đứng sang một bên đợi cho người lớn đi rồi mới bước đi.

Theo phép tắc thời xưa, dù là cưỡi ngựa hay ngồi xe đi trên đường, khi gặp người lớn đều phải xuống ngựa hoặc xuống xe để chào hỏi; đồng thời phải đợi đến khi người lớn đã đi xa khoảng trăm bước rồi mới được đi tiếp.

Việc đó ngày nay có thể hiểu là khi đi trên đường mà có gặp người lớn thì dù đang chạy xe hay ngồi trên xe, nếu tiện, cũng phải dừng xe lại, xuống xe chào hỏi, đồng thời

hỏi xem [người đó] có muốn quá giang không. Nếu người lớn muốn đi khỏi thì phải đợi người lớn đi xa khoảng trăm bước rồi mình mới tiếp tục đi. Đây chính là biểu hiện sự kính trọng người lớn của mình.

**Người lớn đứng,
trẻ chớ ngồi
Đợi người ngồi,
bảo ngồi theo.**

Khi ở cùng với người lớn, người lớn đứng thì người nhỏ cũng phải đứng, không được tự tiện ngồi trước; phải đợi người lớn ngồi xong, bảo ngồi xuống thì mới được ngồi.

**Với người lớn,
nói vừa nghe
Nói quá nhỏ,
không nên nhe.**

Khi nói chuyện với người lớn, tiếng nói phải êm dịu vừa đủ nghe, nếu nói nhỏ quá thì không nghe rõ được mà còn không lễ phép nữa.

**Tiến phải nhanh,
lùi phải chậm
Hỏi mới nói,
chớ láo liên.**

Nếu có việc cần đến trước mặt người lớn, phải bước nhanh lên trước; lúc lùi ra sau thì phải chậm rãi một chút, vậy mới hợp với phép lịch sự. Khi người lớn hỏi chuyện thì phải chú ý lắng nghe, mắt không nhìn láo liên.

**Kính chú bác,
giống mẹ cha
Anh chị họ,
tựa ruột rà.**

Cư xử với những người lớn như: chú, bác... thì phải hiếu thuận cung kính giống như với cha ruột của mình. Còn đối với anh chị họ (anh chị họ nội, họ ngoại) thì thương yêu kính trọng như anh chị ruột của mình vậy.

Chương 3: Sống cẩn thận

**Nên dậy sớm, chớ thức khuya
Kéo già rồi, ngồi tiếc nuôi.**

Hàng ngày nên dậy sớm, kịp thời nỗ lực tranh thủ từng giây phút một. Nếu thường ngủ trễ, thậm chí thức khuya thì không những không tốt cho sức khỏe mà còn ảnh hưởng đến thời giờ làm việc và nghỉ ngơi bình thường lúc ban ngày. Thời gian không chờ đợi chúng ta, phải biết quý trọng tuổi trẻ để tránh “còn trẻ khỏe mà không chịu nỗ lực thì đến lúc già yếu rồi có hối hận liệu có ích chi”.

**Sáng rửa mặt, lại đánh răng
Vệ sinh xong, tay rửa sạch.**

Buổi sáng sau khi thức dậy, trước hết phải rửa mặt, đánh răng, súc miệng cho tinh thần tỉnh táo thoải mái để một ngày mới có sự bắt đầu tốt đẹp. Sau khi tiểu tiện xong, phải rửa tay, tập thành thói quen giữ vệ sinh tốt mới giữ được sức khỏe tốt.

**Mũ đội ngay, áo gài kỹ
Mang giày vớ, buộc chặt dây.**

Phải chú ý đến quần áo, dung mạo chỉnh tề sạch sẽ. Nón mũ phải đội ngay ngắn, nút áo phải cài cẩn thận, vớ phải mang đều nhau, dây giày phải cột chặt để tránh bị vướng ngã. Tất cả việc ăn mặc đều phải trang nghiêm chỉnh tề.

**Mũ và áo,
để đúng nơi
Không vứt bậy,
kéo bẩn dơ.**

Sau khi về đến nhà thì quần áo, nón mũ, giày vớ đều phải để đúng vị trí để tránh lộn xộn dơ bẩn, rồi đến khi cần dùng thì lại tìm kiếm khắp nơi mà không thấy.

**Quần áo sạch,
chớ xa hoa
Hợp bản thân,
tùy hoàn cảnh.**

Quần áo ăn mặc quan trọng là phải gọn gàng sạch sẽ, chứ không phải chỉ lo chú trọng đến loại đắt tiền, hàng hiệu, xa hoa. Khi mặc quần áo thì phải xem xét bản thân

và hoàn cảnh, lại còn phải cân nhắc tình hình kinh tế gia đình, vậy mới phải đạo.

**Ăn với uống,
đừng kén chọn
Ăn vừa no,
nhiều quá mệt.**

Ăn uống hàng ngày phải chú ý đến cân bằng dinh dưỡng, nên ăn nhiều rau xanh và trái cây, hạn chế ăn thịt, không nên kén chọn cũng không nên chỉ ăn vài loại mình thích. Ba bữa ăn chỉ nên ăn vừa no thôi, tránh ăn quá no vì như vậy làm cơ thể làm việc quá mức, có hại tới sức khỏe.

**Tuổi còn nhỏ,
chớ rượu bia
Uống say rồi,
xấu nọ kia.**

Uống rượu bia có hại cho sức khỏe, thanh thiếu niên nên tuân thủ quy định luật pháp, tuổi vị thành niên không được dùng rượu bia.

Người trưởng thành có uống rượu bia thì cũng không nên uống quá nhiều, uống say rồi, ăn nói quăng xiên, lại sanh ra tật xấu, có thể sẽ gây ra nhiều việc không hay.

**Đi thông thả,
đứng thẳng ngay
Lúc vái chào,
thành tâm kính.**

**Không đạp ngạch,
không dựa nghiêng
Không ngồi duỗi,
không rung đùi.**

Khi đi thì chân bước ung dung vững chãi, chậm rãi từ tốn, không vội vội vàng vàng, cũng không luống cuống. Khi đứng thì đứng ngay ngắn, đầu thẳng ngực thẳng, tinh thần sung mãn, không cúi lưng ổng ẹo, ỉu xiu thiếu nã. Khi chào hỏi người khác dù là cúi đầu hay chấp tay cũng phải chân thành cung kính, chứ không phải làm lấy lệ cho xong.

Khi vào nhà không được đạp chân lên ngạch cửa; khi đứng thì không ngã nghiêng xiêu vẹo; khi ngồi thì không duỗi

thẳng hai chân ra, cũng không tùy tiện rung đùi. Những hành động này đều là hành động không trang nghiêm, có tính ngạo mạn, tổn hại đến phong cách của người quân tử.

**Vén nhẹ màn,
không gây tiếng
Chỗ quanh góc,
tránh đừng va.**

**Bưng vật rộng,
giống vật dày
Vào phòng trông,
giống có người.**

Khi vào nhà [vào phòng], dù là vén màn hay mở cửa đều phải nhẹ nhàng, tránh gây ra tiếng ồn. Khi đi đến chỗ có góc cạnh thì nên cẩn thận đi chậm lại, để tránh bị thương do va phải góc tường hoặc góc cạnh đồ vật.

Khi cầm những vật như bình, hộp rộng thì phải cầm như thể có chứa đồ bên trong, cẩn thận kéo rút bẻ hoặc làm bể. Không tùy tiện vào nhà [vào phòng người khác] khi không có người cũng như khi có người.

Đừng làm gấp, gấp dễ sai

Làm việc thì không được vội vội vàng vàng, hấp tấp vì như vậy dễ gây ra sai sót.

Không ngại khó, chớ qua loa.

Không nên ngại khó sợ khổ mà do dự chần chừ, cũng không nên làm qua loa tùy tiện đối phó cho xong chuyện.

**Chỗ tranh cãi,
chớ lân la
Chuyện tà mị,
chớ hỏi qua.**

Ở những nơi dễ xảy ra tranh cãi đầu đá như sông bạc, quán rượu... thì tuyệt đối không bước vào để tránh bị ảnh hưởng không tốt. Những chuyện tà ma hoang đường thì phải từ chối không nghe, không xem cũng không hiếu kỳ đi hỏi cho biết để tránh bị nhiễm những tâm tính không tốt.

**Sắp vào nhà,
hỏi có ai
Bước vào phòng,
phải lên tiếng.**

**Nếu người hỏi,
thì xưng tên
Không nói “Tôi”,
vậy chẳng rõ.**

Trước khi vào nhà [vào phòng] người khác thì phải hỏi trước “Có ai ở nhà không?”, không nên lỗ mãng chạy vào nhà [phòng] người ta. Trước khi vào phòng khách thì nên lớn tiếng hỏi để cho người trong nhà biết là có khách đến. Nếu người trong nhà [phòng] hỏi: “Ai đấy?” thì nên trả lời bằng tên của mình, chứ không nói cộc lốc: “Tôi đây!”, làm người trong nhà [phòng] không thể nhận biết là ai cả.

**Dùng đồ người,
phải hỏi trước
Nếu không hỏi,
giống trộm thôi.**

**Mượn đồ dùng,
hoàn đúng hẹn
Sau mượn nữa,
rất dễ dàng.**

Mượn đồ người khác thì phải xin phép trước [mới được lấy dùng]. Nếu chưa hỏi ý trước mà tự tiện lấy dùng chính là hành vi trộm cắp. Đồ vật mượn dùng phải giữ gìn cẩn thận và phải trả lại đúng hẹn, để sau này cần dùng đến thì lại có thể dễ dàng mượn nữa.

Chương 4: Sống uy tín

**Khi nói chuyện,
tín làm đầu
Lừa và dối,
chẳng nên đâu.**

Mở miệng nói chuyện trước hết phải chân thành uy tín; nhận lời làm giúp người khác thì nhất định phải giữ lời, không đủ sức làm thì không nên tùy tiện nhận lời, thậm chí lại càng không nên nói mấy lời lừa gạt hay nói lời ngon tiếng ngọt.

**Nói nhiều lời,
không bằng ít
Nói thật thà,
không nịnh hót.**

**Lời xảo trá,
tiếng tục thô
Thói côn đồ,
đều phải bỏ.**

Nói nhiều không bằng nói ít, nói ít không bằng nói lời hay. Nói phải nói đúng chỗ, đáng nói mới nói, không đáng thì tuyệt đối không nói. Ứng xử việc đời thì thận trọng từ lời nói đến hành vi. Nói chuyện thì phải đúng theo sự thật [không dùng lời hoa mỹ để bóp méo sự thật].

Không nên nói lời ngon ngọt, ton hót nịnh bợ, xảo trá quỷ quyệt, thô tục bậy bạ, cũng đừng để bị tập nhiễm cách nói chuyện lỗ mãng thô tục của bọn lưu manh côn đồ.

**Biết chưa rõ,
chớ vội nêu
Hiểu chưa tường,
đừng vội nói.**

Đối với bất cứ việc gì, khi chưa rõ thực hư ra sao thì không nên phát biểu ý kiến. Đối với những việc chưa hiểu rõ [chân tướng] sự thật thì không nên tùy tiện phổ biến để tránh gây ra những hậu quả không hay.

**Việc không đúng,
chớ nhận bừa
Nếu nhận rồi,
liền khó xử.**

Những việc không hợp đạo lý thì không nên tùy tiện nhận lời. Nếu tùy tiện hứa hẹn thì đến lúc làm không được sẽ làm cho mình khó xử.

**Lúc nói chuyện,
chậm rõ ràng
Không hấp tấp,
tránh mơ hồ.**

Khi nói chuyện, phát âm rõ ràng từng chữ, từ tốn nói, không nói nhanh, càng không nên nói ý nghĩa mơ hồ.

**Người nói đúng,
kẻ nói sai
Chớ thầy lay,
vào can dự.**

Khi gặp người nói quăng
xiên bậy bạ thì nghe qua rồi
bỏ, phải dùng trí tuệ để phán
đoán chứ không sơ suất để bị
ảnh hưởng xấu. Không nên
can thiệp những việc không
có liên quan đến mình, để khỏi

phải dính vào những chuyện lôi thôi rắc rối.

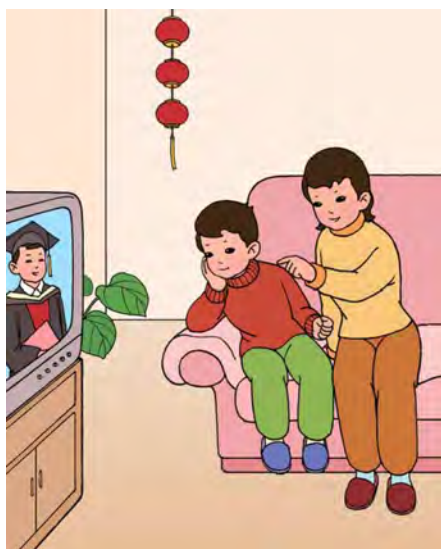
**Thấy người tốt,
học theo ngay
Dù kém xa,
dần theo kịp.**

Nhìn thấy những ưu điểm
hoặc việc làm tốt của người
khác thì phải lập tức nghĩ đến
việc phải học tập theo, dù là
hiện tại khả năng còn kém xa
cũng quyết định từng bước
làm cho được.

**Thấy người xấu,
nhìn lại mình
Có liền sửa,
không thì tránh.**

Nhìn thấy kẻ khác có những hành vi xấu ác thì phải tự suy ngẫm lại, xem xét [lại bản thân] coi mình có những thói hư đó không, nếu có thì sửa đổi, không thì cố tránh.

**Đức với tài,
làm và học
Không bằng người,
tự cố lên.**

Mỗi người đều phải nên chú trọng việc bồi dưỡng phẩm chất đạo đức, học vấn và tay nghề của riêng mình. Nếu thấy mình có chỗ không bằng người thì phải nên đề tâm phấn đấu làm cho bằng được.

**Việc áo quần,
cùng ăn uống
Có thua người,
cũng không buồn.**

Còn về ăn mặc bề ngoài
hay ăn uống không bằng
người ta thì không nên lưu ý
bận tâm, lại càng không nên
tự ti mặc cảm.

**Chê vội giận,
khen liền vui
Bạn xấu tìm,
bạn tốt lui.**

**Nghe khen sợ,
chê lại mừng
Nhiều bạn tốt,
đến chơi chung.**

Nếu nghe người khác nói
đến khuyết điểm của mình mà nổi giận, nghe người khác

khen ngợi mình mà vui mừng thì bạn xấu sẽ tiếp cận còn bạn bè tốt dần dần sẽ tránh xa.

Ngược lại, khi nghe người khác khen ngợi, không những không đắc ý hí hửng mà còn khiêm cung tự xét lại, chỉ sợ là làm chưa đủ tốt, phải tiếp tục cố gắng; còn khi bị người khác phê bình khuyết điểm, không những không nổi giận mà còn vui vẻ tiếp thu, người thật sự chân thành đáng tin như vậy dần dần sẽ kết được nhiều bạn bè tốt.

**Vô ý phạm,
gọi là sai
Cố tình làm,
thành ra ác.**

Vô tình làm sai việc gì thì gọi là lỗi nhưng nếu đã biết rõ sai mà vẫn cố ý làm thành ra tội.

**Sai chịu sửa,
dần liền hết
Cố giấu che,
càng thêm nặng.**

Biết sai mà chịu sửa là hành động của người dũng cảm, việc sai sót tự nhiên sẽ giảm dần đến không còn [sai sót nữa], còn nếu đã làm sai mà còn cố che giấu thì sai lại càng sai, tội càng nặng thêm một bậc.

Chương 5: Thương mọi người

**Hễ là người,
đều thương yêu
Chung bầu trời,
cùng quả đất.**

Chỉ cần là con người thì là đồng loại, không phân biệt chủng tộc, dân tộc, tôn giáo tín ngưỡng, tất cả đều nên thương yêu lẫn nhau. Tất cả đều sinh ra, lớn lên, sinh sống trên cùng quả đất dưới cùng bầu trời, không nên phân biệt bạn – tôi mà nên hợp tác hỗ trợ lẫn nhau thì mới có thể duy trì được cộng đồng cùng nhau sinh sống và phát triển.

**Đức hạnh cao, danh tự cao
Người ta trọng, không do tướng.**

**Người tài cao, danh vọng lớn
Mọi người phục, chẳng vì khoác.**

Người có đức hạnh cao thì danh tiếng cũng tự nhiên lớn. Điều làm người ta kính trọng chính là đạo đức tốt chứ không phải là tướng mạo bên ngoài. Người có tài năng, khả năng xử lý công việc giỏi thì tự nhiên sẽ có uy tín lớn. Mọi người yêu thích nể phục người đó là yêu thích nể phục cái tài giải quyết công việc chứ không phải cái tài khoe khoang của người đó.

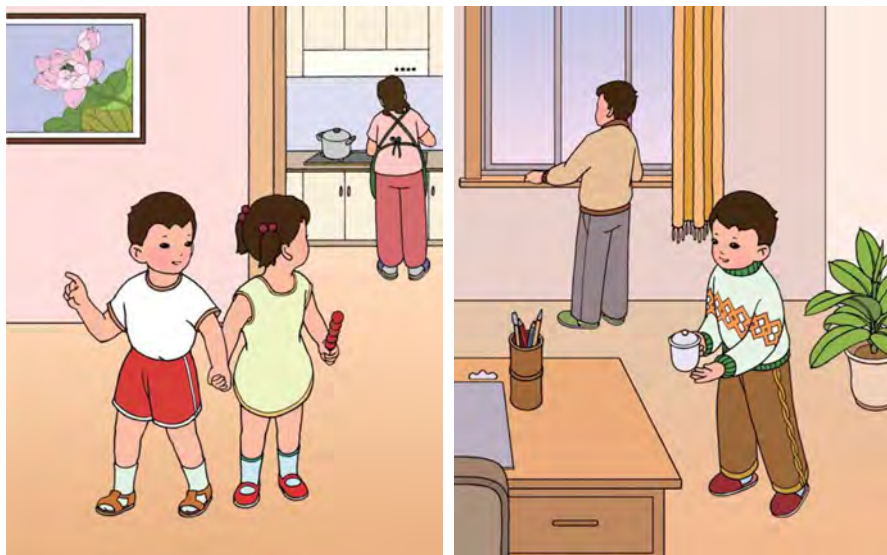
**Giúp được người,
đừng ích kỷ
Người khác giỏi,
chớ tị hiềm.**

Nếu bạn có khả năng [làm việc] giúp mọi người thì đừng chỉ nghĩ đến lợi ích của riêng mình mà không chịu làm chút việc vì mọi người. Đối với tài hoa của người khác thì phải nên yêu thích, khen ngợi, học tập theo chứ đừng nên phê bình, ganh tị, nói xấu.

**Giàu không nịnh,
nghèo chớ chê
Cũ đừng chán,
mới không mê.**

Không nên nịnh hót lấy lòng người giàu có mà cũng không nên kiêu ngạo tự cao trước mặt người nghèo hoặc xem thường người nghèo. Lại càng không nên yêu thích cái mới chán ghét cái cũ. Phải nên quý trọng bạn bè cũ hoặc đồ vật cũ, không nên chỉ lo mãi mê với bạn bè mới hoặc đồ vật mới.

**Người đang bận,
chớ quấy rầy
Người không an,
đừng phiền nhiễu.**

Khi người khác đang bận rộn thì đừng làm phiền họ; khi tâm trạng người ta không tốt hoặc thân tâm không an thì đừng cứ theo léo nhéo quấy rầy, chỉ làm cho họ bức mình, khó chịu thêm.

**Khuyết điểm người,
đừng xoi mói
Chuyện riêng tư,
tuyệt không nói.**

Không nên đi bêu xấu
khuyết điểm của người khác.
Chuyện riêng tư của người ta
thì cũng đừng đi nói hết cho
mọi người biết.

**Khen làm lành,
là điều tốt
Người ta biết,
cố gắng thêm.**

**Nói xấu người,
là việc xấu
Người ta ghét,
hạ tránh đâu.**

Khen ngợi ưu điểm hoặc
việc tốt của người khác đó là việc làm tốt. Sau khi họ nghe

bạn khen họ, họ sẽ càng được khuyến khích làm việc tốt hơn nữa. Đi nói chuyện xấu hoặc khuyết điểm của người khác chính là việc làm ác độc vậy. Nếu chỉ trích phê bình quá lỗ thì lại có thể tự chuốc lấy rắc rối.

Cùng khuyên thiện, rèn đạo đức
Lỗi không khuyên, đôi bên thiệt.

Bạn bè với nhau thì nên khuyên can nhau đừng làm việc xấu, khuyến khích nhau cùng làm việc tốt, cùng nhau trau dồi những phẩm cách đạo đức tốt. Nếu có sai mà không chịu khuyên bảo nhau sửa chữa thì cả hai đều sai [vì không học tập được những điều tốt để trau dồi đạo đức].

**Nhận và cho,
phân biệt rõ
Thà cho nhiều,
nhận ít thôi.**

Nhận và cho, phải phân biệt rõ ràng. Thà rằng cho người khác nhiều một chút, còn mình nhận ít một chút thì mới có thể kết giao rộng rãi và chung sống hòa hợp với mọi người được.

**Nhờ vả người,
tự hỏi trước
Mình không muốn,
chớ buộc người.**

Trước khi muốn nhờ ai đưa đồ hoặc làm việc gì giúp mình thì trước tiên nên tự hỏi: “Nếu đổi lại là mình, mình có chịu làm không?”. Nếu tự xét thấy mình còn

không chịu làm thì không nên nhờ [người ta].

**Ơn phải báo,
oán nên quên
Oán cho qua,
ơn nhớ mãi.**

Chịu ơn của người ta thì phải nhớ ơn để mà báo đáp. Người khác có chỗ không đúng với mình nên rộng lượng bỏ qua. Những việc giận hờn không vừa ý thì không nên để trong lòng quá lâu, chuyện đã qua thì cho qua luôn. Ân nghĩa người khác làm cho mình thì phải luôn ghi nhớ trong tâm, luôn cảm ơn không hết, luôn nghĩ cách báo đáp.

**Với người làm,
phải đoan nghiêm
Tuy đoan nghiêm,
nhưng hiền hòa.**

**Cậy quyền thế,
tâm không phục
Dùng đạo lý,
họ phục ngay.**

Cư xử với người làm trong nhà phải chú ý đến phẩm hạnh đoan chính của bản thân và phải lấy mình ra làm gương cho người làm noi theo. Tuy phẩm hạnh đoan chính là quan trọng, song tấm lòng nhân từ bao dung thì lại đáng quý hơn. Nếu cậy thế ỷ quyền bắt ép người làm thì người ta chỉ miễn cưỡng chịu làm bề ngoài chứ trong lòng chẳng thật sự muốn. Chỉ có đối xử với họ đúng theo đạo lý thì họ mới hết lòng làm việc, không hề oán hận gì.

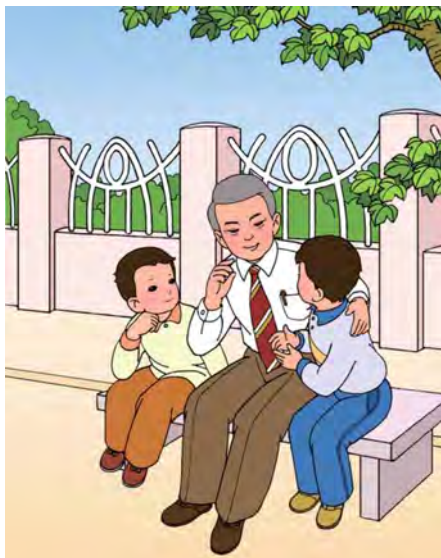
Chương 6: Kết bạn tốt

**Đều là người,
có tốt xấu
Phàm phu nhiều,
người hiền hiếm.**

**Người nhân đức,
mọi người kính
Nói chân thật,
không xu nịnh.**

Cùng là con người nhưng thiện ác chánh tà, tâm trí cao thấp, [tính tình tốt xấu] thật không giống nhau. Người bị ảnh hưởng những cái xấu thì nhiều, còn người nhân từ hiền hậu thì lại ít. Nếu có người đúng là thật sự nhân đức thì mọi người tự nhiên kính nể anh ta vì anh ta nói chuyện ngay thẳng không vụ lợi, không có gì che giấu cả, lại không lấy lòng người khác, vì vậy mà mọi người tự nhiên có tâm kính nể.

**Được thân cận,
lợi vô cùng
Đức tốt tăng,
lỗi giảm dần.**

**Không chịu gần,
nhiều điều hại
Tiểu nhân đến,
trăm sự bại.**

Nếu có thể gần gũi với người nhân đức, học tập theo họ là việc rất may mắn vì họ sẽ giúp đức hạnh của mình mỗi ngày một tốt hơn, sai sót của mình càng ngày càng ít đi. Nếu không chịu gần gũi người tốt, như vậy thì sẽ chịu vô số điều không hay vì kẻ xấu có cơ hội đến làm bạn với ta. Lâu dần lời nói, hành vi, tư tưởng đều bị ảnh hưởng xấu, thậm chí còn dần đi vào con đường sai trái.

Chương 7: Học tập thêm

**Không thực hành,
chỉ lý thuyết
Thành nói suông,
sao nên người?**

**Chỉ thực hành,
không lý thuyết
Theo ý riêng,
sai nào biết.**

Nếu không đích thân thực hành các bốn phận hiếu thảo, anh em hòa thuận, sống cẩn thận và có uy tín, thương mọi người và kết bạn tốt mà chỉ vui đầu đọc sách, thì tuy có chút kiến thức nhưng cũng chỉ làm tăng thêm tính nói lý thuyết suông, trở thành một người không thực tế. Đọc sách như vậy liệu có ích gì?

Nếu chỉ lo thực hiện những lời dạy bảo mà không chịu đọc sách học tập thêm [thì dễ rơi vào tình huống: vì không rõ lý lẽ], chỉ theo thiên kiến của mình để làm việc, sẽ dễ bị sai sót mà không biết. Vậy cũng không đúng nữa.

**Khi đọc sách,
phải tập trung
Tâm mắt miệng,
chớ buông lung.**

**Đọc sách nào,
đọc cho xong
Đừng dễ lòng,
tìm sách khác.**

Phương pháp đọc sách cần phải chú trọng 3 điều: mắt nhìn, miệng đọc, tâm cảm nhận. Ba điều không thể thiếu một. Có như vậy thì mới có thể thu được hiệu quả “học một hiểu mười”.

Học tập nghiên cứu thì phải hết lòng chuyên tâm thì mới có thể thấu đáo được, không nên đọc quyển sách này chưa bao lâu lại đi thích quyển sách khác, muốn xem quyển sách khác. Như vậy thì mãi mãi cũng không [yên tâm để mà] thấu rõ bất kỳ một quyển sách nào. Phải nên nghiên cứu xong một quyển sách thì mới tiếp tục tới quyển sách khác.

**Thời gian dài,
lại cố gắng
Trình độ có,
khó cũng thông.**

Khi lên kế hoạch đọc sách, đặt ra thời gian thư thả một chút cũng không sao, nhưng khi thực hiện thì phải cố gắng nghiêm chỉnh làm cho đúng, không được lười biếng buông thả. Lâu ngày chầy tháng trình độ càng cao, thì những điểm mà trước đó chưa hiểu được hoặc còn đang nghi vấn sẽ tự nhiên được thông suốt liền.

**Có vấn đề,
liền ghi xuống
Gặp người hỏi,
hiểu thông luôn.**

Lúc đang tìm tòi học hỏi, nếu có thắc mắc gì thì phải nên ghi chép lại liền để khi có cơ hội gặp thầy hay bạn bè bèn đem ra hỏi, cần phải thật sự hiểu rõ ý nghĩa đúng đắn của vấn đề mới thôi.

**Phòng phải yên,
tường giữ sạch
Bàn ghế gọn,
bút mực ngay.**

Phòng học (đọc) phải sắp xếp gọn gàng, tường phải giữ sạch sẽ. Lúc đọc sách, những văn phòng phẩm như giấy, bút, mực... phải để ngay ngắn,

không để bừa bộn. Như vậy, khi mắt nhìn thấy cảnh gọn gàng ngăn nắp thì mới tĩnh tâm mà đọc sách.

**Thổi mực nghiêng,
tâm không chánh
Chữ viết lệch,
tâm chẳng yên.**

Ngày xưa dùng bút lông viết chữ nên phải mài mực trước, nếu tâm trí để đâu đâu thì thổi mực bị mài nghiêng. Khi viết chữ bị méo lệch chứng tỏ tính

thần bất an, không có được sự bình tâm.

**Xếp sách vở, để đúng nơi
Đọc xong rồi, xếp chỗ cũ.**

**Có việc gấp, cắt cẩn thận
Sách hư rách, dán sửa ngay.**

Nên phân loại sách rõ ràng, xếp có thứ tự đúng vị trí, khi lấy đọc xong phải để lại đúng chỗ cũ. Trong lúc đang đọc mà có việc gấp cần làm cũng phải cất sách xong rồi mới đi làm. Sách là tinh hoa của trí tuệ, nếu có bị hư rách thì phải nên dán sửa lại, giữ cho được nguyên vẹn.

**Sách nhảm nhí,
chẳng nên xem
Hại thông minh,
hư tâm chí.**

Đối với những sách báo có hại cho sức khỏe và tinh thần thì nhất quyết vứt bỏ hoặc không xem để tránh bị tiêm nhiễm những tư tưởng xấu, làm cho trí tuệ bị mê muội, tinh thần không lành mạnh.

**Đừng nóng vội,
chớ thối lui
Thánh hiền nhân,
dần sẽ đạt.**

Khi gặp khó khăn hoặc thất bại thì không nên nản chí, cũng không nên bực tức, than trời trách người, mà phải nên phấn đấu nỗ lực học tập thêm. Trình độ và đức hạnh của thánh hiền tuy cao, nhưng chỉ cần từng bước rèn luyện thì dần dần cũng sẽ đạt được.

ĐẠO LÀM CON

(Hiếu & Đạo 4)

Chịu trách nhiệm xuất bản: Quang Thắng

Biên tập nội dung: Minh Quang

Sửa bản in: Minh Như

Bìa: Nhóm Tịnh Nghiệp

In 1.000 bản, khổ 14.5x20cm

tại Cty CP. Thiết kế mỹ thuật in bao bì Đăng Quang

55/18B Bình Long, Q. Tân Phú, TP. Hồ Chí Minh

Số đăng ký kế hoạch xuất bản:

27-2012/CXB/118-212/PĐ

Cục xuất bản ký ngày 03 tháng 01 năm 2012

In xong và nộp lưu chiểu tháng 04 năm 2012

